

בחסד של אברהם, כמו שנאמר
(ישעה טו) והוכן בחסד כסא.

המנורה פקן יצחק, שקדם שם הקדוש ברוך הוא לעיני כל העולם, והAIR את אור המנורה העלונה באורה קרצה. וכן אריכים העם הקדוש לומר תמיד ולשים רצונם לסדר לעוזם העליון, שהוא בעל הבית, איש האלים, מטה ושלוחן וכפאה ומנורה, להיות שלמות בכל יום מעלה ומטה.

בשעה שישראל מיחדים את היחוד של סוד שמו ישראל ברכzon שלם, אז יצא מתחום סתר של העולם העליון אור אחד, והואו אור מכה לתוך הניצוץ, הקשה ומתחלק לשבעים אורות, ואותם שבעים אורות בשבעים ענפי עץ החיים.

או אותו אילן מעלה ריחות ובשמים, וכל אילנות גן עדן, כלם מעלים ריחות ומשבחים את רבונם, שהרי אז מתקנת הגבירה להפנס לחפה עם בעלה. כל אותם אבירים עלונים, כלם מתחברים בתשוקה אחת וברצון אחד להיות אחד בלי פרוד פל. ואז בעלה מתפקן אליה להכיסה לחפה ביחס אחד להקימוד עם הגבירה.

ולכן אנו מעוררים אותו ואומרים (דברים ט) שמע ישראל. תקני עצמן, הרי בעלה יבא אלך בתקונייו מופון גננקה. כי אלהינו ה' אחד, ביחסו אחד, ברכzion אחד, בלי פרוד, של אותם האבירים נעשים אחד, ונכנסים באחד.

כיוון שאבירים ישראל "ה' אחד" בהתעוררויות ששה צדדים, אז כל אותם ששת הצדדים נעשים אחד ונכנסים בתשוקה אחת, וסוד זה ר' אחד, פשיותם בלבדו בלי

תקונא דכסא, אלא בחסד ד אברהם, כמה דעת אמר (ישעה ט) והוכן בחסד כסא.

מנורה (דף קל"ג ע"ב) אתקין יצחק, דאקדייש שמא דקוידשא בריך הוא לעיניהן דכל עלמא, ונהייר נהירו דבוצינא עלאה בההייא קדושה. בגני כה, צריכין עמא קדיישא, לומר תדר ולשואה רעottaון, לסדרא לגבי עלמא עלאה, דאייה מאיריה דביתא, איש האלים, מטה ושלוחן וכפאה ומנורה, למחיי שלימו בכל يوم, עילא ומתתא.

(ד"א כא חסר) בשעתא דקא מיחדי ישראל, יחוידא דרזא דשמע ישראל, ברעותא שלים, כדי נפק מגו סתימיו דעלמא עלאה, חד נהיר, וזהו נהיר בטש גו בוצינא דקרדינטא, ואתפלג לשבעין נהוריין, ואינון שביעין נהוריין, בשבעין ענפין דאלילנא דתאי. בדין, ההוא אילנא סליק ריחין ובוסמין, וכל אילני דגנטא דעדן, כלחו סליקין ריחין, ומשבחן למאריהן, דהא כדי אתמקנת מטרוניתא, לאעלא לחופה בהדי בעלה, כל אינון שייפין עלאיין, כלחו מתחברן בתיאובתא חדא, וברעותא חדא, למחיי חד בלא פרודא כלל. ובדין בעלה אתקון לגבהא לאעלא לחופה ביהודה חד, לאתייחדא במטרוניתא.

ועל דא אנן מתערி ליה, ואמרין (דברים ט) שמע ישראל, אתקין גרמן, הא בעליך ייתי לגביך בתקוני, זמין לךבלך. כי אלהינו יי' אחד, ביהודה חדא, ברעותא חדא, בלא פרודא, הכל אינון שייפין כלחו אתעבידו חד, ועיליין בחוד תיאובתא.

כיוון דامرיה ישראל יי' אחד באתערותא דשית סטרין, כדי כל אינון שית סטרין,

רביקות אחרית אליו, אלא הוא לbedo פשוט מפל, והוא אחד.

באותה שעה הגבירה מתקנת ומתקסשת, ושם מishi מכנים אומה בלחש רב אל בעלה, ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו לעוזם ועד. זהו בלחש, שבען צריך להכנisa לבעה. אשרי העם שירודעים את זה ומסדרים סדור עליזון של האמונה.

באותה שעה שמחבירים בעל והגבירה באחד, אז הפך יוצא מצד הדרום, מתחזרים חילוות ומונות.

شمגלים אהבה לרופנים. או מתעורר ממנה אחד עליזון, ששמו בוואיל, גدول המحنות, וכייד ארכעה מפתחות שנוטל מארבעת צרכי העולם. ומפתח אחד נרשם באות י', ומפתח אחר נרשם באות ה', ומפתח אחר נרשם באות ז', ומפתח אחר נרשם באות ח' (באותה) ומניחים אותו פחת עז המתים. ואוותם שלשה מפתחות שנרשמו בשלוש האותיות הלו ועתים אחד. ביןן שנעשים אחד, אותו המפתח לאחר עולה ועומד ומתחבר באותו אחר שהוא כל השלש, וכל אוותם אחריו שהוא כל השלש, וכל אוותם מנחות וחילוות נכנסים לאוותם שני המפתחות לתוך הגוף, וכולם מיחדים כמו שלמטה.

יה"ה - זה רשם של האות י', הראש העליון ששם הקדוש. אלהינו - זהו סוד של רשם האות ה' העליונה, האות השניה ששם הקדוש. יה"ה הוא סוד של רשם האות ו', שהן שמיים, והאותיות נמשכות להיות במקומן זהה, והוא אחד. כל השלש הלו הן אחד ביחיד אחד.

יה"ה: דא רשמי דעת י', רישא עלאה במשמא קדיישא. אלהיני: דא איה רזא דרישמו דעת ה' עלאה, את תנינא במשמא קדיישא. יה"ה: דא משיכו דאתמש לתקא, ברזא דרישמו דעת ו', דיןון תרין אתוון אחמשכו למחיי באתר דא, ואיהו אחד. כל הגי תלתא דיןון חד. ביהודה חד.

אתעבדו חד וועלין בחד תיאוכתא, ורזא דא ו' חד פשיטו בלחוודי, בלי דבקותא אחרא לגבייה, אלא איהו בלחוודי פשיט מפלא, ואיהו חד.

ביהdia שעטה, מטרונית מתקנא ומתקשטא, ריעילין לה שמשקה בליחסו סגי, לגבי בעלה, ואמרי ברוך שם כבוד מלכותו לעוזם ועד. דא איהו בליחסו, דהכי אצטיך לאעלא לה לגבי בעלה. זפאה עמא דיקעי דא, ימסדרי סדירא עלאה דמיהימנטא.

ביהdia שעטה דאתחברו בעלה ומטרונית כחדא, בדין ברוזא נפיק מטרא לדרום, אתعرو חילין ומשרין דגלי רחימותא לגבי מארכון. בדין אתער חד ממנא עלאה, בוואיל שמייה, רב משרין, ובידייה ארבע מפתחן, דנטיל מארבע טרי עלמא, וחד מפתחא אתרשים באת י', ומפתחא אחריא אתרשים באת ה'. וחד מפתחא אתרשים באת ו'. (מפתחא אחרא אתרשים באת ח') ואנה להו תחות אילנא דמי. איןון תלת מפתחן, דאתרשים בתלת אתוון אלין, אתעבדו חד. ביןן דאתעבדו חד, ההוא מפתחא אחרא, סליק וקאים ואתחבר בהdia אחריא כללא דתלת, וכל איןון משרין וחייבין עילין לאיןון תריין מפתחן גו גנטא וכלהו מיחדי בגונא דلتתא.

יה"ה: דא רשמי דעת י', רישא עלאה במשמא קדיישא. אלהיני: דא איה רזא דרישמו דעת ה' עלאה, את תנינא במשמא קדיישא. יה"ה: דא משיכו דאתמש לתקא, ברזא דרישמו דעת ו', דיןון תרין אתוון אחמשכו למחיי באתר דא, ואיהו אחד. כל הגי תלתא דיןון חד. ביהודה חד.